
Premiera veseloigre Simone Semenič

RADIO KOPER, 06. 07. 2021, **OPOLDNEVNIK**, 12:36

JANJA LEŠNIK (voditeljica)

S premierno uprizoritvijo veseloigre Simone Semenič Jerebika, štrudelj, ples, pa še kaj v režiji Jureta Novaka in koprodukciji s Slovenskim mladinskim gledališčem Ljubljana, je **SNG** Nova Gorica sinoči sklenilo letošnjo, zaradi epidemije drugačno zato tudi bolj naporno sezono. Predstave je bila svojevrsten obliž na ta čas tudi za gledalce. Ogledala, ogledala si jo je Ingrid Kašca Bucik.

INGRID KAŠCA BUCIK (novinarka)

Premierna uprizoritev je gledališče načrtovalo na prostem, vendar je zaradi negotovosti vremena postavilo v veliko dvorano. Začne z navodili avtorice kakšni naj bodo igralci, ki bodo nastopili v njeni veseloigri. To se v nadaljevanju izkaže kot zelo pomembno. Simona Semenič je dogajanje postavila v Vipavsko vas, na dan velikega Šmarna, 1963 leta. Cerkev pripravlja mašo s škofoim, krajevna skupnost pa proslavo ob dnevu graničarjev **JNA**, s sekretarjem izvršnega komiteja centralnega komiteja. Priprave tečejo, obe strani sta prepričani, da druga ne bo imela obiska. Razdeljeni na 2 pola. Medtem pa se dogaja vse, kar se pač dogaja v vaškem okolju, prežetem z obrekovanjem, privoščljivimi zgodbicami, predvsem pa se razkrivajo vse medsebojne povezave, ki temeljijo večinoma na prikritih zvezah mesenih užitkov. Tam pač ni pomembno kakšne barve je kdo. Režiser Jure Novak je spretno prepletel več prizorišč na odru in priča smo hkratne dogajanje na le-teh kar daje predstavi ubijalski ritem in niti za trenutek gledalcu ne da dihati. Dih pa mu nemalokrat ostane tudi ob prizorih prežetih spolnostjo. Nekateri igralci so popolnoma razgaljeni, vendar to ne moti, je pač normalni del prizorov. Celoten igralski ansambel je z več kot odliko izrisal Šmarni dan v Vipavski vasi, pri čemer pa vendarle gre posebej izpostaviti Marjuta Slamič v vlogi župnikov gospodinje Bogdane. Morda tudi zavoljo njene osrednje vloge, saj se pri njej zbirajo vsi, farški in ta rdeči. Je preprosto nenadkriljiva. Predstava teče v Vipavskem dialektu, kar ji daje še poseben čar. Predvidljiv konec, škof ne pride, tudi sekretar ne, oba dogodka vaščani sicer izpeljejo, na koncu pa se združijo v plesu in zabavi. Tam jih ne ločuje nič. Tako pač je.